

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, a soudkyň Sylvy Šiškeové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **CEC Praha a. s.**, se sídlem Tlumačovská 1237/32, Praha 5, zastoupené Mgr. Pavlem Letáčkem, advokátem se sídlem Šafaříkova 785/1, Praha 2, proti žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**, se sídlem Koliště 634/17, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2020, čj. 75045-14/2020-530000-61, sp. zn. S-8782/2020-530000, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2021, čj. 62 A 82/2020-127,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Pavla Letáčka, advokáta se sídlem Šafaříkova 785/1, Praha 2, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl námitky právní předchůdkyně žalobkyně, společnosti SLOT Group, a. s., proti zadržení čtyř kusů technických herních zařízení (videoloterijních terminálů), hotovosti ve výši 10 710 Kč a 50 EUR a karty sloužící k vyplácení výher. Stalo se tak pro podezření, že v souvislosti s jejich užíváním byl porušován zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách.

[2] Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Rozsudkem ze dne 10. 7. 2020, čj. 62 A 82/2020-91, soud napadené rozhodnutí zrušil. Na základě kasační stížnosti žalovaného NSS rozsudkem ze dne 9. 2. 2021, čj. 2 As 261/2020-75, zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem. Krajský soud následně žalobu v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Nový rozsudek krajského soudu napadla kasační stížností žalobkyně (stěžovatelka). Důvody kasační stížnosti podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatelka v kasační stížnosti obsáhle zpochybňuje dílčí závěry, které NSS vyslovil v rozsudku čj. 2 As 261/2020-75.

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Možnost účastníků řízení napadnout rozhodnutí krajského soudu poté, co NSS jeho původní rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, je omezena ustanovením § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., podle něhož se NSS nesmí znovu zabývat věcí, u které již jednou svůj právní názor vyslovil, pokud se tímto právním názorem krajský soud řídil (nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05).

[6] Nepřijatelnost kasační stížnosti se tedy dotýká především otázek, které NSS v téže věci již závazně posoudil, resp. mohl posoudit (usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Toto omezení odráží závaznost právního názoru pro krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a vylučuje i možnost, aby NSS změnil svůj původní závazný právní názor k nové kasační stížnosti v téže věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS).

[7] Ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. obsahuje i výjimku z popsaného pravidla. Kasační stížnost je přípustná, namítá-li stěžovatel, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem NSS vysloveným v předchozím rušicím rozsudku. Judikatura Ústavního soudu a NSS dovodila nad rámec doslovného znění § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. další výjimky z aplikovatelnosti tohoto ustanovení. Zpravidla jej nelze vztáhnout na případy, kdy NSS vytýká krajskému soudu procesní pochybení, nedostatečně zjištěný skutkový stav nebo nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Opakovaná kasační stížnost je obvykle rovněž přípustná, pokud krajský soud doplnil po zrušení svého původního rozsudku dokazování, byť nově zjištěné skutečnosti hodnotil v souladu s názorem NSS, vyjádřeným v rušicím rozsudku (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2009, čj. 8 As 25/2009-66). Dalším důvodem přípustnosti opakované kasační stížnosti může být změna právního stavu v důsledku změny či zrušení rozhodného právního předpisu, nelze-li v dané věci aplikovat předpis původní; podobně může jít i o vyslovení protiústavnosti předpisu Ústavním soudem (usnesení rozšířeného senátu čj. 9 Afs 59/2007-56). Přípustnost opětovné kasační stížnosti (včetně stížnosti podané druhým účastníkem řízení) je tak omezena na důvody, které NSS v souladu se zákonným omezením svého přezkumu dosud v téže věci neřešil.

[8] Podá-li kasační stížnost v téže věci druhý účastník řízení, je § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. použitelný zejména v případě, brání-li se tento účastník proti závěrům krajského soudu, které jsou výsledkem aplikace právního názoru NSS vyjádřeného v předchozím rušicím rozsudku (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2011, čj. 6 As 1/2011-139, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2014, sp. zn. II. ÚS 2240/13).

[9] V nyní projednávaném případě NSS dřívější rozsudek krajského soudu zrušil na základě kasační stížnosti žalovaného kvůli nesprávnému posouzení právní otázky týkající se důvodného podezření na porušování zákona o hazardních hrách. Nynější kasační stížnost podala žalobkyně jako druhý z účastníků. NSS proto posoudil její kasační

pokračování

stížnost z hlediska výše uvedených kritérií přípustnosti. Stěžovatelka nesouhlasí se závěry rozsudku NSS čj. 2 As 261/2020-75 ohledně skutečností, ze kterých žalovaný nabyl důvodné podezření na porušování zákona o hazardních hrách. Stěžovatelka tedy nenamítla, že by se krajský soud neřídil závazným právním názorem NSS, naopak s názorem NSS polemizovala. Nešlo ani o situaci, že by důvodem zrušení prvního rozsudku krajského soudu byla jeho procesní vada, případně nepřezkoumatelnost, a před vydáním svého druhého rozsudku krajský soud ani nedoplnil dokazování. Nejvyšší správní soud neshledal kasační námitky přípustnými ani z důvodu změny skutkových zjištění, právního stavu či judikatury.

[10] Jediné kasační námitky, s nimiž se NSS v prvním rozsudku nevypořádal, jsou ty, které stěžovatelka neuplatnila v žalobě, nýbrž až v nyní podané kasační stížnosti. Tyto námitky nenavazují na jednotlivé žalobní body. I kdyby se v nyní projednávaném případě nejednalo o opakovanou kasační stížnost, byly by takové námitky nepřipustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[11] Soud proto kasační stížnost odmítl pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. a) a § 120 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud současně rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu